

[Socialministeren]

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at en flygtning ofte vil være betænkelig ved at vende tilbage til hjemlandet eller tage ophold i et tredjeland, såfremt følgen er, at den pågældendes opholdstilladelse her i landet bortfalder.

Opholdstilladelsen bortfalder derfor kun, såfremt betingelserne i § 17, stk. 3, er opfyldt.

Spørgsmålet om inddragelse af en opholdstilladelse er reguleret i udlændingelovens § 19.

Efter denne bestemmelses stk. 2 kan en tidsbegrænset opholdstilladelse, meddelt i henhold til bl.a. udlændingelovens § 7, inddrages inden for de første 3 år, når det grundlag, der er angivet i ansøgningen eller tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere er til stede. Enhver opholdstilladelse kan endvidere efter bestemmelsens stk. 3 uden hensyn til varigheden af det hidtidige ophold her i landet inddrages, hvis udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved bevidst urigtige oplysninger eller fortelser.

Udlændingemyndighederne har således efter loven pligt til at overveje, om forudsætningerne for en opholdstilladelse fortsat er til stede, hvis man kommer i besiddelse af væsentlige nye oplysninger af betydning for sagen. Drejer det sig om en flygtning, der f.eks. kun har været kortvarigt i Danmark, vil en oplysning om, at den pågældende mener, det er forsvaret at rejse til hjemlandet, være en sådan ny oplysning, at man har anledning til at overveje betydningen heraf.

Såfremt udlændingemyndighederne modtager henvendelser af denne karakter, vil man navnlig hæfte sig ved varigheden af opholdet her i landet, formålet med besøget i hjemlandet og udviklingen i hjemlandet, siden den pågældende blev anerkendt som flygtning i Danmark.

Udlændingemyndighederne ønsker naturligvis ikke at lægge hindringer i vejen for velbegrundede ønsker om at kunne aflægge besøg i hjemlandet.

Finder udlændingemyndighederne ikke anledning til at gøre indvendinger imod en flygtnings ønske om at foretage en rejse til sit hjemland, vil den pågældende kunne få stillet sit tidligere nationalitetspas til rådighed eller kunne få udstedt et dansk rejsedokument, der også giver mulighed for at rejse til hjemlandet.

I den forbindelse bemærkes, at efter § 6, stk. 1, i udlændingebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 19 af 18. januar 1984) kan en udlæn-

ding efter ansøgning få udstedt et dansk rejsedokument for flygtninge (konventionspas). Til andre udlændinge, der er anerkendt som flygtninge her i landet, udstedes under visse betingelser og efter ansøgning dansk fremmedpas, jf. § 6, stk. 2.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at såvel et konventionspas som et fremmedpas forsynes med en påtegning om, at det ikke er gyldigt for rejse til indehaverens hjemland. Direktoratet for Udlændinge kan i særlige tilfælde meddele fritagelse herfor.

Såfremt flygtningen i disse tilfælde ønsker at foretage en rejse til sit hjemland, må den pågældendes danske rejsedokument for flygtninge eller fremmedpasset, der ikke gælder for rejser til hjemlandet, afleveres eller forsynes med en påtegning om, at begrænsningen ikke længere gælder.

Finder udlændingemyndighederne, at en sådan rejse til hjemlandet bør føre til, at opholdstilladelsen inddrages, vil afgørelsen herom kunne påklages til Flygtningenævnet, jf. §§ 46 og 53 a i udlændingeloven.

Indenrigsministeriet finder, at det er væsentligt at fastholde, at den omstændighed, at en flygtning rejser til sit hjemland, som ovenfor anført ikke i sig selv indebærer, at den pågældendes opholdstilladelse her i landet bortfalder. Det er ligeledes væsentligt, at det forhold, at udlændingemyndighederne sletter gyldighedsbegrænsningen i den pågældendes pas, ikke er ensbetydende med, at udlændingemyndighederne generelt godkender, at de pågældende uanset omstændighederne rejser til hjemlandet. Myndighederne er således ikke afskåret fra senere i lyset af karakteren og varigheden af opholdet i hjemlandet at nå frem til, at opholdstilladelsen nu skal inddrages på grund af svig eller må anses for bortfaldet.

Oplysninger om, at en herboende flygtning har aflagt besøg i sit hjemland, vil bl.a. kunne komme udlændingemyndighederne i hænde, såfremt der indgives ansøgning om familiesammenføring på grundlag af et ægteskab, der efter den pågældendes flugt til Danmark er indgået i hjemlandet. Oplysninger om tidspunktet og stedet for vielsen vil fremgå af den dokumentation for ægteskabet, der skal være vedlagt ansøgningen. I forbindelse med behandlingen af familiesammenføringssagen vil udlændingemyndighederne derfor have anledning til at vurdere, om man i stedet bør tage skridt til eventuelt at inddrage den herboendes